

[Holmberg.]

samtlige radikale ministre går ind for Saltholm.

Aksel Larsen: Jeg ønsker i tilslutning til ministeren at sige det om prognoser, at vore erfaringer med trafikprognoser i almindelighed og luftfartsprognoser i særdeleshed gennem mange år viser, at prognoserne altid har været for pessimistiske, altid har ligget i underkanten af den udvikling, der kom. Jeg synes, det indicerer, at man ingen grund har til at give sig til at anfægte de opstillede prognoser og sige, at det nok ikke bliver så meget. Det er naturligvis behageligt for dem, der er modstandere af en storlufthavn, at argumentere på denne måde, men der er ikke rigtig hold i det.

Må jeg samtidig tillade mig — selv om jeg forstår, at der er nogle, der ikke bryder sig om, at man erindrer om det historiske — at minde om, at hvad angår forudseenhed eller ikke-forudseenhed, havde vi, dengang man sidst udvidede Kastrup lufthavn, en diskussion om, hvorvidt Amager Landevej skulle føres i tunnel under start- og landingsbanen, eller om den skulle lukkes og Englandsvej udbygges, for at man ad den vej kunne komme til Dragør. Desværre valgte man ikke at føre Amager Landevej i tunnel under start- og landingsbanen, og nu er man i den situation, at nu skal man alligevel udvide lufthavnen, for at den blot kan overleve i nogle år, og derfor er det nødvendigt at føre Englandsvej i tunnel under den nye start- og landingsbane. Det havde været bedre, om man dengang havde været i stand til at være forudseende og regnet med en stærkere stigning i trafikken, end man gjorde. Jeg siger det ikke for at bebrejde nogen noget, men blot for herigennem at illustrere, at det som oftest med den slags trafik går hurtigere og stærkere, end man regner med.

Må jeg dernæst sige, at hvad angår nødvendigheden af en beslutning eller ikke, er det jo sådan, at kun hvis man træffer en, man må gerne kalde det en principbeslutning, er man i stand til derefter at lave mere nøjagtige beregninger og mere nøjagtig planlægning, så man ved, hvor man er henne, hvordan man skal bygge, hvad det vil koste, hvordan pengene skal skaffes til veje osv. Så længe man skal gå ud fra noget

teoretisk om, at måske kommer der en lufthavn, måske ikke, ser det helt anderledes ud.

Dertil kommer så det almindelige planlægnings synspunkt. Ikke sådan at forstå, at vi, som hr. Sigsgaard mener, skal vente med at træffe beslutning om lufthavnen, til vi har lavet en fuldkommen planlægning for hele Danmark, men sådan, at det er noget lettere at begynde med planlægningen blot i Øresundsregionen på begge sider af Øresund, når man har sagt, hvor lufthavnen skal være, og fra hvilke punkter den faste forbindelse over Øresund skal udgå. Derfor haster det, og derfor bør folkettinget ikke vente for længe.

Så kommer dertil — og det ved vi tilstrækkeligt om — at det vil være ugørligt at få forhandlinger med Sverige om disse Øresundsproblemer, hvis vi ikke har benyttet den ret, Sverige har givet os, til at sige, at lufthavnen skal ligge dér og dér.

Endelig er der spørgsmålet om lufthavnens betydning for den nordiske integration. Jeg tror, den har meget stor betydning. Jeg lægger ikke skjul på, at det aldeles afgørende er den faste forbindelse mellem Sjælland og Skåne, men en storlufthavn hører naturnødvendigt med ind i dette, og en storlufthavn med den størst mulige kapacitet har vi brug for her i Norden, og den kan og bør kun etableres i Øresundsområdet. Derved får vi det, som hr. Bilgrav-Nielsen ikke kan lide jeg kalder det: et erhvervsøkonomisk kraftcentrum, men det er simpelt hen det bedste udtryk, der kan anvendes. Det bliver virkeligt til gavn for hele Norden samtidig med, at det i første omgang vil fremskynde integrationen imellem svensk og dansk erhvervsliv og med videre sigte den økonomiske integration i Norden, sådan at hvis statsministrene og andre skulle blive ved med at udsætte planerne om en nordisk økonomisk union, vil den økonomiske integration alligevel vokse frem, når vi sætter dette arbejde i gang ved Øresund. Det er en hovedgrund til, at jeg lægger så stor vægt på det. Men det er også trafikmæssigt og på anden måde simpelt hen en nødvendighed at gå i gang med det.

Ja, så må jeg komme med et par bemærkninger til hr. Bilgrav-Nielsen. Han kan ikke lide, at jeg taler om de indvendinger mod Saltholm, man har været fremme med, og som man efterhånden har forladt. Men jeg